

Brott i stödverksamheten

Denna promemoria innehåller information om vad som gäller i fråga om brott i stödverksamheten. Den riktar sig i första hand till medarbetare på Tillväxtverket som i sitt arbete kommer i kontakt med stödärenden.

Definitioner

De brott som kan vara aktuella är, ringa bedrägeri och grovt bedrägeri enligt 9 kap. 1–3 a §§ brottsbalken samt subventionsmissbruk enligt 9 kap. 3 b § brottsbalken. Även försök till bedrägeri eller grovt bedrägeri är straffbart, det vill säga ett brott kan ha begåtts även om det aktuella bidraget eller förmånen inte har betalats ut.

9 kap. 1 §

Den som medelst vilseledande förmår någon till handling eller underlåtenhet, som innebär vinning för gärningsmannen och skada för den vilseledde eller någon i vars ställe denne är, dömes för *bedrägeri* till fängelse i högst två år.

För bedrägeri döms också den som genom att lämna oriktig eller ofullständig uppgift, genom att ändra i program eller upptagning eller på annat sätt olovligen påverkar resultatet av en automatisk informationsbehandling eller någon annan liknande automatisk process, så att det innebär vinning för gärningsmannen och skada för någon annan.

9 kap. 2 §

Är brott som avses i 1 § med hänsyn till skadans omfattning och övriga omständigheter vid brottet att anse som ringa, döms för *ringa bedrägeri* till böter eller fängelse i högst sex månader.

För ringa bedrägeri döms också den som utan att göra rätt för sig tillgodogör sig husrum, förtäring, transport, tillträde till föreställning eller annat sådant som tillhandahålls under förutsättning av kontant betalning, oavsett om han eller hon vilseleder någon eller inte. Det gäller dock inte om gärningen avser värde som inte är ringa och om den i övrigt är sådan som avses i 1 §.

9 kap. 3 §

Är brott som avses i 1 § att anse som grovt, döms för *grovt bedrägeri* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om gärningsmannen har missbrukat allmänt förtroende eller använt urkund eller annat vars brukande är straffbart enligt 14 eller 15 kap. eller vilseledande bokföring eller om gärningen annars varit av särskilt farlig art, avsett betydande värde eller inneburit synnerligen kännbar skada.

9 kap. 3 a §

Den som till en vidare krets riktar betalningsuppmaningar i syfte att vilseleda till handling som innebär vinning för gärningsmannen och skada för mottagaren eller

någon i vars ställe denne är döms, om förfarandet har avsett betydande värde, för *grovt fordringsbedrägeri* till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

9 kap. 3 b §

Den som, i strid med föreskrifter eller villkor, använder ett bidrag eller utnyttjar en förmån som finansieras över eller på annat sätt påverkar Europeiska unionens eller Europeiska atomenergigemenskapens budgetar för ett annat ändamål än det som bidraget eller förmånen har beviljats för, döms för *subventionsmissbruk* till böter eller fängelse i högst två år. I ringa fall ska inte dömas till ansvar.

Bakgrund

Tillväxtverket följer den anmälningpolicy för misstänkta EU-bedrägerier som rådet för skydd av EU:s finansiella intressen, SEFI-rådet, har (se nedan under Läs mer). SEFI-rådet ansvarar för att samordna åtgärder i Sverige mot bedrägerier och andra missbruk av EU-relaterade medel.

Regeringen har inrättat SEFI-rådet i syfte att främja en effektiv och korrekt användning av EU-relaterade medel och för att samordna åtgärder mot bedrägerier, missbruk och annan oegentlig hantering av sådana medel i Sverige. Rådet består av företrädare för Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, Fiskeriverket, Jordbruksverket, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Migrationsverket, Rikspolisstyrelsen, Svenska ESF-rådet, Tillväxtverket och Tullverket.

EU ställer bland annat krav på att de myndigheter som hanterar EU-medel ska ha en fungerande process för att förebygga och upptäcka oegentligheter.

Utöver bedrägeribekämpning avseende EU-medel finns det även ett stort fokus på bedrägeribekämpning på nationell basis. Statskontoret har fått i uppdrag av regeringen att inrätta och samordna ett statligt nätverk mot korruption. Statskontorets uppdrag är att verka för att utveckla och intensifiera myndigheternas arbete med att upptäcka och förebygga korruption och andra oegentligheter. Till detta myndighetsnätverk mot korruption och andra oegentligheter har 230 statliga myndigheter anslutit sig.

Misstanke om brott

SEFI-rådet har tagit fram en anmälningpolicy för misstänkta EU-bedrägerier. I policyn finns exempel på omständigheter som kan ge anledning att misstänka brott från stödmottagare. Den policyn kan med fördel även användas avseende tecken på misstänkt brottslighet vid finansiering med nationella medel.

De exempel som bland annat anges i anmälningpolicy är:

- Att stödmottagaren drar tillbaka begäran om utbetalning eller vissa påstådda redovisade kostnader eller att man inte kan styrka sina kostnader.
- Att stödmottagaren vid förfrågan lämnar ändrade, svävande eller oklara uppgifter till stödmyndigheten eller inte kommer in med begärda kompletteringar.
- Knapphändiga eller bristfälliga underlag, t.ex. fakturor, handskrivna kontantnotor, utdrag ur bokföringen eller liknande, som inte uppfyller de krav som ställs i lagstiftningen eller i regelverket för stödberättigande kostnader gällande fondmedel.
- Att det inte går att få kontakt med fakturautställaren.
- Att stödmottagaren vid kontroll inte kan visa upp den utrustning för vilket bidrag beviljats.

Om du stöter på någon av punkterna ovan kan du, om du är osäker, även titta på t.ex.

inkomna momsdeklarationer och upphandlingsdokument.

Tillväxtverket bedömer enbart om det finns anledning att anta att ett brott kan ha begåtts, rent objektivt. En bedömning om den misstänkte uppsåtliga (medvetet) eller av oaksamhet (slarv) orsakat felaktigheten ska inte göras av Tillväxtverket, utan av den brottsutredande myndigheten.

Rutiner vid misstanke om brott

Grundregeln är att misstanke om bedrägeri avseende EU-medel ska anmälas till Ekobrottsmyndigheten och misstanke om bedrägeri avseende nationella medel ska anmälas till Polismyndigheten. Det är chefsjuristen som beslutar om en anmälan ska göras efter samråd med berörd enhetschef.

Om en handläggare/ekonom fattar misstanke om brott i ett stödärende informeras närmaste chef samt en verksjurist vid enheten Juridik. Den berörda enhetschefen ansvarar för att vid behov informera avdelningschefen om ärendet. Verksjuristen föredrar ärendet för chefsjuristen och upprättar förslag till anmälan. Den berörda enhetschefen bör i normalfallet delta i beslutet.

Handläggaren/ekonomen på den berörda enheten bistår verksjuristen i arbetet och hjälper till med att ta fram den dokumentation som behövs för att avgöra om en anmälan ska göras eller inte. Utgångspunkten är att granskningen av projektet fortsätter som vanligt oavsett om en anmälan görs eller inte.

Innan en anmälan görs kontakter verksjuristen pressansvarig inom enheten Kommunikation.

Uppgifter som bör finnas med i brottsanmälan

Följande uppgifter bör finnas med i en brottsanmälan.

- Personuppgifter avseende den misstänkte eller eventuella organisationsuppgifter.
- En kort redogörelse för den misstänkta brottsligheten samt tidpunkt och plats för det misstänkta brottet.
- Vilket stöd som sökts och gällande regler.
- Kontaktperson på den anmälände myndigheten (i normalfallet verksjuristen själv).

Till anmälan bör följande handlingar bifogas:

- Kopia av handlingar där de oriktiga uppgifterna lämnats, t.ex. ansökningshandlingar eller underlag för stödberättigande kostnader (såsom fakturor och utdrag ur bokföring).
- Kopia av myndighetens alla beslut i ärendet, t.ex. beslut att bifalla aktuell ansökan eller beslut om återkrav.
- Kopia av andra handlingar av betydelse, t.ex. skriftväxling och tjänsteanteckningar.

Sekretess

Uppgifter i anmälan lyder under samma omfattande sekretess som polis och åklagare har i förundersökning om brott, förundersökningssekretess, i enlighet med 18 kap. 1 § och 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Detta innebär att sådana uppgifter som skulle skada utredningen om dessa uppgifter lämnades ut, är skyddade.

Stödmottagaren ska därför inte underrättas om anmälningsbeslut och inte heller den eller de misstänkta.

Anmälningsärendet ska diarieföras med en ärendemening som inte innehåller uppgifter som gör det möjligt för den eller de misstänkta att med stöd av offentlighetsprincipen se att det finns misstankar mot dem. Ärendet ska åtkomstskyddas i dokumenthanteringssystemet med hänvisning till sekretessen. Eventuella pappershandlingar förvaras inlåsta.

Läs mer!

SEFI-rådet har en gemensam anmälningspolicy som bland annat innebär att misstänkta EU-bedrägerier ska anmälas till Ekobrottsmyndigheten. Policyn ska också fungera som ett stöd och hjälpmedel för myndighetshandläggare och myndighetsledning.

[Anmälningspolicy för misstänkta EU-bedrägerier](#)).

Som ett led i EU:s policy för bedrägeribekämpning finns det en vägledning för hantering av misstänkt brottslighet i samband med förvaltning av EU-medel. Målgruppen är handläggare och chefer vid de myndigheter i Sverige som hanterar EU-medel. Tanken är att den ska vara ett hjälpmedel vid myndigheternas bedömning av om ett visst agerande i samband med ansökan eller utbetalning av stöd som helt eller delvis finansieras av EU-medel ska hanteras som misstänkt brottslighet. Vägledningen är framtagen av Ekobrottsmyndigheten, Jordbruksverket, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Migrationsverket, Rikspolisstyrelsen, Svenska ESF-rådet och Tillväxtverket.

[Vägledning för hantering av misstänkt brottslighet](#)

En kultur mot korruption

<http://www.statskontoret.se/forvaltningskultur/en-kultur-mot-korruption2/>.

Tillväxtverkets plan för bedrägeribekämpning inom den Europeiska regionala utvecklingsfonden
https://tillvaxtverket.se/download/18.dffcf2615bd8f3dd449bb89/1494937774919/Plan%20of%20C3%B6r%20bedr%C3%A4geribek%C3%A4mpning%20Europeiska%20regionala%20utvecklingsfonden%20v1.0_20170509.pdf